

Чернівецька обласна універсальна наукова бібліотека
імені Михайла Івасюка

Увінчаний народною любов'ю

*(методично-бібліографічні матеріали до 170-річчя від дня народження
видатного українського письменника, громадського діяча Юрія Федьковича)*

Чернівці
2004

ББК 83.3 (4 Укр.- 4 Чен.)
У 19

Підготували:

Тетяна Макарейчук, головний методист НМВ
Олександра Гаврилюк, бібліограф

Редактор:

Іванна Рудько

Комп'ютерний набір:

Оксана Сандуляк

Відповідальна за випуск:

Марія Довгань

У 19

УВІНЧАНІЙ

народною любов'ю:
Методично-бібліографічні матеріали до 170-річчя від дня
народження видатного українського письменника,
громадського діяча Юрія Федьковича. - Чернівці: ЧОУНБ
ім. М.Івасюка, 2004. - 24 с.

Методично-бібліографічні матеріали розроблені науково-методичним відділом обласної наукової бібліотеки ім. Михайла Івасюка до відзначення 170-ї річниці від дня народження буковинського письменника, фундатора української літератури на Буковині, редактора першої української газети краю Юрія Федьковича. У виданні подаються рекомендації по проведенню різних форм масових заходів, загальносистемних акцій по популяризації творів Юрія Федьковича, видань з історії, культури, літератури, присвячених цій знаменній даті.

Матеріали можуть використати бібліотекарі, освітяни та краєзнавці.

8 серпня 2004 року громадськість Буковини готується широко відзначити 170 років від дня народження Юрія Федьковича – письменника, поета, драматурга, просвітителя, громадського діяча, журналіста, редактора першої української газети краю “Буковина”.

Віддана честь Юрію Федьковичу, який, за словами Степана Смаль-Стоцького, “перший почав на Буковині проганяти тьму і ширити світло, перший заговорив рідною мовою, і то такою солодкою, милозвучною, що аж серце рветься, слухаючи цю мову. Своїми творами Ю.Федькович звеличив Буковину на всю Україну, а як він її любив – доказом є кожне його слово”.

Популяризуючи твори Ю.Федьковича серед різних категорій користувачів, радимо підготувати і провести:

- огляди та перегляди літератури: **“Зброя буковинського вільного духу”**;
- літературні години: **“Українське слово на Буковині вкінці XIX століття”**;
- вечори прози, літературні вечори: **“Буковинська література: призначення і доля”**;
- бесіди, усні літературні журнали: **“Зорю свою Буковину”, “Благословіть Україну, а я заспіваю”**;
- огляд-дайджест: **“Публікації Ю.Федьковича в газеті “Буковина”**;
- літературні години: **“Увінчаний народною любов’ю”, “Мужній голос “Солов’я”, “Великий приятель школи, учителів і народу”**;
- вечір-портрет: **“Я люблю мою Русь-Україну”**;
- конкурс на краще читання творів Ю.Федьковича.

Готуючись до ювілею, варто розгорнути широку популяризацію творів Юрія Федьковича:

Вибрані твори (К.: Держлітвидав України, 1946);

Твори в 2-х томах (К.: Держлітвидав України, 1960);

Повісті та оповідання (Львів: Книгожурнальне видавництво, 1951);

Сафат Зінич: Оповідання і повісті (К.: Держлітвидав України, 1953);

Народні пісні Буковини в записах Юрія Федьковича (К.: Музична Україна, 1968);

Поезії (К.: Радянський письменник, 1963);

Вибрані твори (К.: Дніпро, 1976);

Вибрані твори (Ужгород: Карпати, 1983);

Вибрані твори (У 2 томах, 1986).

До ювілею письменника радимо організувати розгорнуту книжкову експозицію

“БУКОВИНСЬКИЙ КОБЗАР”

Назви розділів:

1. **На теренах життєвого і творчого шляху.**
2. **“Нові часи, нову силу
Душа моя чує...”(Ю.Федькович).**
3. **Крила пісні.**

Використати цитату: *“Осип-Юрій Федькович – се, безперечно, одна з найоригінальніших літературних фізіономій в нашій літературі”* (І.Франко).

Пропонуємо матеріали для години-вернісажу під назвою:

ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ У ЖИВОПИСІ, СКУЛЬПТУРІ, ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОМУ МИСТЕЦТВІ

Варто розочати з найвідоміших творів, як: картина Я.Очеретька “Дума про батьківщину” (Поет сидить у роздумах над Черемошем). Це - своєрідна художня ілюстрація до віршу “До мого брата Олекси Чернявського, що збудував міст на Черемші у Розтоках”.

Най Черемош запінений
І Чорний, і Білий
Із братію, із руською
Нас більше не ділить.

Поезія пройнята ідеєю возз’єднання українських земель у єдиній сім’ї. Своєрідним художнім біографом Юрія Федьковича був митець С.Хохалев.

Найбільш відома його картина “Сестра Марія і малий Федькович”.

Марія, за словами самого поета, зіграла неабияку роль у формуванні його поетичного таланту: “Моя старша сестра знала незраховані казки і пісні руськонародні...”.

Особливу увагу письменника привертав образ захисника народних гуцульських інтересів Лук’яна Кобилиці, земляка, сучасника. Показати фотографію скульптурної групи М.Ісopenка “Мати Федьковича і юнак Федькович біля Лук’яна Кобилиці”.

До поеми “Лук’ян Кобилиця” майстром народного декоративного мистецтва М.Бумбою зроблені ілюстрації “Нарада гуцульських депутатів” і “Лук’ян Кобилиця, який закликає селян до повстання проти панів” (дереворит). Той же скульптор М.Ісopenко створив образ школяра за описом Ю.Федьковича у звіті від 10 травня 1872 р.: “Не мають діти одежі, йде

хлопчик до школи одягнений в батьків кептар, подібний до якогось страхопуда..., а за пазухою шматок вчорашньої кулеші...”.

У 14 років Юрій Федькович пішов пішки вчитися до землеміра в містечко Ясси, пізніше стає учнем аптекаря в Нямці. Ці події, а також проводи Юрія до австрійського війська, відображені у картині та акварельних малюнках художника В.Симоненка: “Юрія Федьковича забирають в австрійську армію”, “Юрій Федькович їде на заробітки до Молдавії”, “Ю.Федькович на практиці у землеміра”.

На картині художника С.Войцехівського Юрій Федькович зображений під час виступу на сервітутовому процесі – процесі захисту прав селян Довгопільської округи, на той час Федьковича (1863 р.) було обрано війтом у Путилі.

Добре відомий портрет Ю.Федьковича роботи художника В.Тіткова (у червоному гуцульському сардаку).

“Я ж бо тебе не звержуся,
Руський мій сардаче!”

У залах Чернівецького літературно-меморіального музею Ю.Федьковича широко представлені вироби самодіяльних майстрів: вишите панно з портретом письменника на фоні гір, медальйони із зображенням плотогонів і трембітарів. Панно вишила землячка письменника – викладач Вижницького училища прикладного мистецтва О.Гасюк до 130-річчя від дня народження письменника.

Милуються відвідувачі і прекрасними роботами заслуженого майстра народної творчості М.Катеринюка. Це ілюстрації до оповідання “Опришок” (карбування на міді), до творів “Трембітар”, “Люба-згуба”, “Гуцульський танок” (різьба по дереву). До твору “Буковина” представлена робота І.Зубика – карбування по латуні, дерев’яний таріль із зображенням поета, ілюстрації до повісті “Дністрові кручі” роботи майстра Р.Стратійчука, поруч панно “До школи”, а поряд – слова Ю.Федьковича: “Та ще й яке диво буде, що з мужика будуть люди!”, яке виготовила самодіяльна художниця М.Козаченко (картон, гуаш, лак). На панно зображено минуле і сьогодення краю, а в центрі – батько і син з букварем.

Привертають увагу графічні роботи М.Томенка “Гуцулка”, “Сардак”, виконані до 145-річчя з дня народження Ю.Федьковича.

Портрети Ю.Федьковича: дерево, випалювання – дарунок майстрів з Путильщини, килим із зображенням письменника та його висловом: “Нові часи, нову силу душа моя чує” (ткалі В.Дячук, Е.Чигирин, Г.Мометко, Л.Генкул), ваза з портретом роботи художника П.Сопільника.

Окремим розділом бесіди можуть стати ілюстрації до творів Ю.Федьковича. Це - художник О.Талєєв: ілюстрації до казок “Бідолашко”; “Золота кісочка”, до поеми “Дезертир”, до оповідання “Лелії могила, або Довбушів скарб”, С.Хохалев – до вірша “Пречиста діво, радуйся, Маріє!”, В.Симоненко – “Золотий лев” (поезія). Ілюстрації до першого прозового твору Ю.Федьковича – повісті “Люба-згуба” народного художника УРСР, лауреата Державної премії УРСР імені Т.Г.Шевченка О.Кульчицької. Окремо

можна назвати чудові декорації до п'єси “Дністрові кручі” у Чернівецькому музично-драматичному театрі ім. О.Кобилянської (художники О.Плаксій та В.Лассан).

Закінчити бесіду можна показом фотографій:

- *урочисте відкриття відбудованої родинної хати Ю.Федьковича 8 серпня 1974 року: інтер'єри світлиці, кухні;*
- *фотопанорама, що зображує відвідування могили поета;*
- *репродукції титульних сторінок видань творів Ю.Федьковича;*
- *фотокопії окремих випусків газети “Буковина” тощо.*

Особливе місце у творчості Ю.Федьковича займає пісня. Після виходу першої збірки поезій у 1862 році у Львові Іван Франко написав: *“Ся книжечка стала дійсною основою слави Федьковича. Його пісні, поміщені в тій книжці, розійшлися по всій Галичині, їх співали гімназійні ученики й міщани”*.

Пропонуємо вашій увазі сценарій музичної мандрівки “Пісенний спадок Юрія Федьковича”, або, як назвав її сам автор – заслужений артист України, лауреат обласної літературно-мистецької премії імені Сидора Воробкевича, співак-бандурист Василь Пиндик, - “Федьковичевих дум співець”.

ПІСЕННИЙ СПАДОК ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

(На сцені інтер'єр селянської хати, бандура, вишиті рушники. Вислів Івана Франка: “Федькович вложив в свою поезію найкращу частину своєї душі, а така поезія не вмирає, не пропадає...”. Тут же портрети Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, Ольги Кобилянської. Вислови самого Ю.Федьковича: “Я наш народ цілим серцем люблю”, “Бо я для України лиш живу”, “Я люблю мою Русь - Україну, Я вірую в її будучину”.

I вед. У науці, у розраді
України доля,
А в залізі да у крові
України воля.

II вед. А у пісні голосній
України слава.
Благословіть Україну,
А я заспіваю.

І вед. Кожен поет, що здобув всесвітню славу, хотів би мати в своєму доробку вірш “Пречиста діво, радуйся, Маріє!”

*(Звучить пісня “Як засядем, браття, коло чари”
у виконанні Бориса Романовича Гмирі
у супроводі Національної капели бандуристів)*

ІІ вед. Юрій Федькович народився 8 серпня 1834 р. у гірському селі Сторонці-Путилів, нині селище Путила, у родині управителя поміщицьких маєтків, шляхтича за походженням Альберта Гординського де Федьковича. Юрій Федькович прийшов у літературу з українських Карпат, з Гуцульщини. Він перший на Буковині почав писати народною мовою, продовжуючи і розвиваючи традиції Маркіяна Шашкевича, Тараса Шевченка, став основоположником української літератури на Буковині.

І вед. На мальовничій землі букових лісів живе народна думка, народна мова, народна пісня, народна творчість. Юрко змалку знав народні пісні. В автобіографії він писав: “Моя старша сестра знала незраховані казки і пісні руськонародні, а ми же ся обоє так дуже любили, то я хлопчиком бувши, раз у раз при ній ся забавляв і всі таки співанки і науки попереймав”.

*(Виконуються коломийки:
“Нема краю веселого, як та Гуцульщина”, “Ой летіла зозуленька”.
Сл. Ю.Федьковича, муз. В.Пиндика)*

ІІ вед. У 1866 році Юрій Федькович підготував великий рукопис “Найкращі співанки руського народу на Буковині”, а також додав 12 власних співанок, серед них: “А я собі стрілець”, “Браття-опришки – гайда за чару”, “Як засядем, браття, коло чари”.

І вед. Леся Українка підкреслювала, що стиль народної пісні у творчості Ю.Федьковича вдався найкраще за все.

ІІ вед. Своїми успіхами письменник зобов’язаний народній пісні, яку він сприйняв з молоком матері, що співала над його колискою. З раннього дитинства і до останніх днів життя пісня була надійною супутницею поета.

І вед. Звідси зрозумілий той глибокий фольклоризм творів Ю.Федьковича. Більш ніж через століття після Федьковичевого запису пісня “Ой у полі, в полі” продовжує жити в народі. “Пісня про кохання” дійшла і до нас, пісня, яка хвилювала поета і живила його творчу фантазію.

*(Звучить пісня “Ой у полі, в полі
Пшениця в кусколі”)*

ІІ вед. До ранньої лірики належить пісня “Вечором” (1862 р.).

(Звучить пісня “Вечором” (“Пою коні при Дунаю”))

І вед. Захоплений піснею, романтикою Ю.Федькович виношував думку стати мандрівним співаком-лірником, щоб “з піснею піти своїм руським краєм українців, галичанинів, буковинців та угоринців”.

ІІ вед. Великий вплив на творчість Ю.Федьковича мали твори Тараса Григоровича Шевченка. Письменник зачитувався творами Кобзаря, він називав поета своїм “татом”.

І вед.

Ліпше сам я рано встану,
Займу плуги круторогі,
Зорю, гори та й долини,
Зорю свою Буковину,
Як наш Тарас, як мій тато
Научив мене орати;
І віру, любов, надію
Буковинців скрізь посію.

*(Звучить пісня “Думи мої, діти мої”.
Сл. Ю.Федьковича, муз. В.Пиндика)*

ІІ вед. Заспівав могутню пісню і розбудивши нею сплячих, зайняв перше місце побіч безсмертного Тараса.

*(Звучить пісня “Тарасові Шевченку на вічну пам’ять”.
Сл.Ю.Федьковича, муз. В.Пиндика)*

І вед. Вірш Ю.Федьковича “На добрий день”.

Бо мене мати та й народила
У полі край Дунаю.
Та й казала мені: співай, синочку,
Та як соловій в гаю.
А я літаю, а я блукаю
Та й від хати до хати.
Ой позволь, чесний господар,
І тобі заспівати.

II вед. Послухайте *пісню* “О чом, Дунай, о чом тихий,
О чом не рожевий!”
Слова Ю.Федьковича, музична обробка В.Пиндика

I вед. Ідея покликання поета звучить у вірші “Оскресни, Бояне”. Образ Бояна виступає тією силою, що здатна покликати народ на боротьбу за свої права і відродження слов’янської культури.

II вед. Оскресни, Бояне, наш світлий співаче!
Чом так давно в потемку ночуєш?
Дарма по тобі руська слава плаче,
А ти їй, руський Бояне, не чуєш!
Оскресни, оскресни, заграй нам бою,
Заграй нам, як громи небесні,
Грай пісню правди, грай пісню нам свою,
А згинуть криклівці безчесні!

(Сл. Ю.Федьковича, муз. Є. Мандичевського)

I вед. У вірші “До Данила Млаки” (1903) Ю.Федькович звертається до видатного композитора, диригента, письменника, фольклориста, педагога, громадського діяча Сидора Воробкевича:

“Ой що, батьку, орле сизий, думаю, гадаю,
Да на тебе як на Бога, пою, уповаю,
Світи, батьку, світи світло, то я вже не вспію,
Світи правду, світи віру, любов і надію”.

II вед. Звучить пісня “До Данила Млаки”. Слова Ю.Федьковича, музика В.Пиндика

Юрій Федькович викривав російський царизм, що “рад би рядом всіх слов’ян закути в оден кайдан”, польську шляхту, готову “святую нашу Русь заколоти в свою грудь”, австрійський цісаризм, який хотів “коби таки вигиб увесь руський рід”, румунських, польських шовіністів.

I вед. Вірш Юрія Федьковича “Страж на Русі” Сидір Воробкевич назвав “руською Марсельезою”. Музику до нього створив Василь Пиндик.

II вед. Вболіваючи за долю свого народу, Юрій Федькович писав: “Пливе Дністер тихий, як той руський народ, широкий, як його душа, глибокий, як його рани”.

І вед. “Я люблю мою Русь-Україну,
Я вірую в її будучину.
В тій то надії я живу й умру”.

ІІ вед. Окремим циклом можна виділити жовнірські пісні. На основі народних зразків та народної мелодії Юрій Федькович склав багато пісень, які співав сам і з товаришами-жовнірами на службі в цісарській армії. Народна пісня завоювала йому повагу солдатів-однополчан.

І вед. Послухайте пісню на слова Юрія Федьковича, музика Василя Пиндика.

*(“З тої гори високої горох покотився,
До дівчини з України козак поклонився”).*

ІІ вед. Бодем і тугою віс од віршів, в яких автор змальовує переживання жовнірів, втягнених у несправедливу загарбницьку австро-італійсько-французьку війну. Перед обличчям смерті вони звертаються зі словами глибокої любові до матері, розкриваючи свою безрадісну долю.

І вед. Звучить пісня “У Вероні”. Слова Ю.Федьковича, музика В.Пиндика.

*(“У Вероні та й на брамі кам’янії
Там стояли два жовніри молодії”).*

ІІ вед. Здоров’я буковинського Кобзаря, на жаль, було підірване. Не стало часу на здійснення заповітних мрій.

І вед. “Там би вдарив я в бандуру,
Там би я співав.
Жаль пекельної недуги
Там би забував...

Там би вдарив я в бандуру,
Де плекають мову свою,
Як мале дитя.
Де дали за ню у бою
І своє життя”.

ІІ вед. О пів на шосту годину 11 січня 1888 року на 54 році життя Ю.Федькович помер, а 14 січня відбулися похорони поборника народної свободи і національного відродження.

І вед. Буковинський Кобзар, “Соловій” Юрій Федькович залишив нам пісню-заповіт:

“Як я, браття, раз сконаю,
Занесіть мене де знаю,
Занесіте в Буковину.
Там родився, там загину.
Там і мила споглядає,
Хто в могилі спочиває!
І заб’ється в ній серденько,
Піде сльоза по личеньку.
Там рідненький вітер віє,
Сонце світить, сонце гріє!
Прийдуть діти зілля рвати,
Будуть мене споминати”.

У музичному оформленні “Свята Федьковичевої пісні” рекомендуємо використати пісні на вірші Ю.Федьковича:

“Окресни, Бояне!” / муз. Є.Мандичевського.
“Прийди, кохана” / муз. Г.Шевчука.
“В неділеньку вранці” / муз. Я.Лопотинського.
“Повій, вітре, повій буйний” / муз. І.Міського.
“Дністер” / муз. Г.Шевчука.
“До керманича” / муз. В.Михайлюка.
“Хустка” / муз. Г.Шевчука
(Зб. *“Буковина в піснях”*, Чернівці, 1957 р.).

А також пісні, написані лауреатом обласної літературної премії імені Сидора Воробкевича, заслуженим артистом України, співаком-бандуристом Василем Пиндиком:

“З тої гори горох покотився”
“Пою коні при Дунаю”
“У Вероні, та й на брамі кам’янії”
“Думи мої, діти мої”
“Тарасові Шевченку на вічну пам’ять”
“Страж на Русі”
“Молодість минула”
“До Данила Млаки”.

(Джерело - авторська програма співака “Федьковичевих дум співець”)

На сторінках місцевої преси пропонуємо провести літературно-краєзнавчу вікторину під назвою:

СОЛОВ'ІНІ СТЕЖКИ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

1. Коли і де народився Ю.Федькович?
(8 серпня 1834 р. в селі Сторонець-Путилів на Буковині).
2. Який вірш і коли Федькович вперше написав українською мовою?
(“Нічліг”, 1859 р.).
3. Коли і де вийшла у світ перша поетична збірка Ю.Федьковича?
(Перша поетична збірка Ю.Федьковича побачила світ у Львові 1862 року).
4. Хто, коли і де вперше видав прозові твори Юрія Федьковича?
(Михайло Драгоманов в 1876 р. в Києві).
5. Як називалась перша українська газета у Чернівцях, першим редактором якої був Ю.Федькович. Назвіть роки його редагування?
(Газета “Буковина”, 1885-1888 роки).
6. Коли помер Юрій Федькович і де похований?
(11 січня 1888 р. в місті Чернівцях, похований на міському кладовищі).
7. Як з любов'ю називав Федьковича народ?
(“Буковинським соловієм”, “Буковинським Кобзарем”).
8. Які твори Ю.Федьковича присвячені Тарасу Шевченку?
(“Співацька добраніч”, “На скін Т.Г.Шевченка”, “Осьмий поменник Торасові Шевченкові”, “В день скону батька нашого Тараса Шевченка”).
9. Хто такий “Данило Млака”?
(Сидір Воробкевич).
10. Назвіть поеми Ю.Федьковича.
(“Лук'ян Кобилиця”, “Новобранчик”, “Дезертир”, “Циганка”, “Свекруха”).
11. Які дитячі твори написав Юрій Федькович?
(Казки: “Глогорожечка”, “Бідолашко”, “Золота кісочка”.
Байки: “Медвідь у пасіці”, “Гривко й Сивко”, “Заєць”, “Кінь”).

Вірші: “Вороний”, “До школи”, “Січень”, “Лютий”, “Учіться” та ін.).

12. У якому році Ю.Федькович познайомився з творчістю Т.Г.Шевченка?
(У місті Чернівцях в 1859 р. у будинку по вул. Хотинських комсомольців, 1).
13. Коли відбулася перша зустріч Юрія Федьковича і Сидора Воробкевича?
(25 серпня 1875 року. “Нині поситив мене перший раз Ю.Федькович, по гуцульському одітий, в солом’яному крисану”).
14. Назвіть автора відомої картини “Дума про Батьківщину”. Який вірш вона ілюструє?
(Я.Очеретко, вірш “До мого брата Олекси Чернявського, що збудував міст на Черемоші у Розтоках”).
15. Яку п’єсу поставив Чернівецький музично-драматичний театр імені Ольги Кобилянської?
(До 125-річчя від дня народження п’єси Ю.Федьковича “Дністрові кручі” (автор інсценізації народний артист УРСР О.Ананьєв, художники О.Плаксії та В.Лассан).
16. Коли був створений літературно-меморіальний музей Ю.Федьковича у м. Чернівцях?
(19 квітня 1945 року).
17. Коли була відбудована родинна хата Ю.Федьковича і чому?
(В 1974 р. до 140-річчя від дня народження поета, замість спаленої “українськими націоналістами” хати в жовтні 1944 року, тепер там літературно-меморіальний музей-садиба Юрія Федьковича).
18. Кому належать слова:

“Спочиває на Вкраїні
Батько наш Тарас,
Маркіян в Галицькім краю,
В Буковині в нас
Гуцул Юрій над рікою
Прутом що зве”.

*(Пісня-дума “В пам’ять руським кобзарям”.
Сл. і муз. С.Воробкевича)*

ОСНОВНІ ДАТИ ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНОСТІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

- 8 серпня 1834 р.** Народився в гірському селі Сторонці-Путилові, (тепер – смт. Путила) в сім'ї управителя поміщицьких маєтків, шляхтича за походженням Альберта Гординського де Федьковича. Мати Анна походила з попівської родини Ганицьких
- 1842-1845 рр.** Навчається у селі Киселиці разом з дітьми дядька Івана Ганицького у найманих там приватних вчителів.
- 1846-1848 рр.** У жовтні 1846 р. батько віддає 12-річного хлопця до німецької нижчої реальної школи в м. Чернівцях.
- 1849-1854 рр.** Після поразки селянського повстання під проводом Лук'яна Кобилиці, з яким були пов'язані мати і зведений брат Іван Дашкевич, останній змушений податися до Молдови. Залишає рідний край і 14-річний Юрій. Працює в Яссах у землеміра, пізніше в аптекаря у містечку Нямц.
- 1852 р.** Повернувся до Чернівців, батько віддав Юрія в солдати до австрійської армії на більш як 10 років.
- 1858 р.** Під час походу в Італію пише перший вірш українською мовою “Нічліг”.
- 1859 р.** Повертається з Італії до Чернівців. Зближення з А.Кобилянським, К.Горбалем. Перше знайомство з творчістю Т.Г.Шевченка.
- 1861 р.** Опубліковано цикл поезій в полемічній брошурі А.Кобилянського “Слово на слово до редактора “Слова” (цикл “Жовнірські думи”).
- 1862 р.** Поема “Новобранчик”, балада “Довбуш”, перший прозовий твір “Люба-згуба”. Бере участь у журналі “Вечорниці”.
У Львові вийшла перша збірка поезій, упорядкована Б.Дідицьким. Працює над поемами “Дезертир”, “Лук'ян Кобилиця”.

Вірш “Нива” (*“Зорю свою Буковину, Як наш Тарас, Як мій тато”*).

- 1863 р.** Вийшов у відставку і оселився в рідному селі Путилові. Пише вірш “До мого брата Олекси Чернявського”.
- 1864 р.** Виступає на сервітутових процесах (servitus – лат. обов’язок). Написав оповідання “Таліянка”, комедію “Так вам треба”.
- 1865 р.** Пише ряд творів: оповідання “Кобзар і жовняри”, “Три як рідні брати”, “Сафат Зінич”, “Побратими”. Виходить збірка поезій на німецькій мові. Почав роботу над складанням першого букваря для народних шкіл.
- 1866 р.** Обирається сільським старостою. Поезії: “В день скону батька нашого Тараса Шевченка”, “Рожа”, “На могилі званого мого брата Михайла Дутчака в Заставні”. Оповідання “Опришок”, буквар, рукопис “Найкращі співанки руського народу на Буковині”.
- 1867 р.** Селяни висувають Ю.Федьковича кандидатом у депутати до Буковинського сейму. В Коломії виходять дві збірки поезій.
- 1868 р.** Твори: “Керманич”, “До Данила Млаки”, “Дезертир”.
- 1869-1872 рр.** Стає шкільним інспектором Вижницького повіту, ініціатор проведення учительських конференцій. Багато пише для дітей.
- 1872 р.** Представники Львівського культурно-освітнього товариства “Просвіта” запропонували Ю.Федьковичу бути редактором їхнього видавництва. Умови були важкі. Пише п’єси: “Як козаки роги виправляють”, “Казки для руського народу”, оповідання “Фармазони”, “Запечатаний двірник” (нині п’єса в репертуарі Чернівецького обласного музично-драматичного театру). Веде листування з М.Драгомановим.

- 1 жовтня 1873 р.** Повертається до Путили після 14 “чорних” місяців, знайомиться з Ю.Семанюком, батьком письменника Марка Черемшини.
- 1874-1876 рр.** Поезія “Страж на Русі”. Переїхав до Чернівців у серпні 1876 р. на прохання важко хворого батька. В альманасі “Руська хата” надрукував драму “Довбуш”, упорядкував збірку поезій “Дикі думи”. У Києві виходить збірка повістей і оповідань Ю.Федьковича з великою передмовою М.Драгоманова. Збірка поезій німецькою мовою “Am Tscheremus” (“Над Черемошем”).
- 25 серпня 1875 р.** Перша зустріч з майбутнім побратимом Сидором Воробкевичем. Продовжує писати поетичні і прозові твори, а також перекладає.
- 1884-1886 рр.** Ю.Федьковича запросили на посаду редактора новоствореної української газети “Буковина”. Це зблизило його з українською інтелігенцією міста.
- 1886 р.** В Чернівцях відзначалося 25-річчя літературної діяльності Ю.Федьковича. Написав повість “Дністрові кручі”, поезії “На новий рік”, “Вже двадцять рік”. Подарував Чернівецькому драматичному товариству драму “Керманич” і “Сватання на гостинці”. Веде переписку з письменницею Є.Ярошинською.
- 1887 р.** Продовжує редагування газети “Буковина”, закінчив драму “Хмельницький”, оповідання “Жовнярка”, взяв участь у виданні “Бібліотека для молодіжі”. Брав активну участь у створенні народного хору у Чернівцях, часто бував на його репетиціях. Але прилюдний виступ хору вперше відбувся на похороні поета.
- 11 січня 1888 р.** Помер на 54-ому році життя. Похорон відбувся 14 січня на міському кладовищі. У червні 1888 року на могилі поета поставлено пам’ятник.
- 19 квітня 1945 р.** Постанова ЦККП (б) України та Раднаркому УРСР про створення літературно-меморіального музею Ю.Федьковича.

- 8 серпня 1974 р.** Урочисте відкриття відбудованої родинної хати Юрія Федьковича – садиби-музею в смт. Путилі.
- 1984 р.** Видано 2-томник творів Ю.Федьковича.

ЛІТЕРАТУРА:

ФЕДЬКОВИЧ Ю. Твори: В 2-х т. К.: Дніпро, 1984.- Т. I-II.

ФЕДЬКОВИЧ Ю. Щоб не було запізно // Буковин. журнал. - 1994.- № 3-4.- С.129-130

* * *

ФЕДЬКОВИЧ Ю. Рожа : [Вірш] // Українська поезія в Італії: Poesia Ucraina in Italia. Вип. 3. / Пер. І.Труша.- Чернівці, 2001.- С.6.- укр. та італ. мовами.

КОРЖУПОВА А.П. Юрій Федькович: Літ. портрет. - К.: Держлітвидав України, 1963.

ЮРІЙЧУК М.І., Іванкевич З.А. Юрій Федькович: Семінарій.- К.: Вища школа, 1981.

ШАЛАТА М. Юрій Федькович: Життєвий і творчий шлях. - К.: Дніпро, 1984.

ЮРІЙЧУК М. Юрій Федькович // Письменники Буковини другої половини ХІХ- першої половини ХХ століття: Хрестоматія. Ч.1 / За ред. Б.Мельничука, М.Юрійчука.- Чернівці, 2001.- С.48-53

* * *

ГАВРИЩУК Л. Поет і муза: [Про Ю.Федьковича і Є.Морошані] // Музейний щорічник 2002.- Чернівці, 2002.- С. 38-42: бібліогр.; Буковин. віче.- 2001.- 8 серп. (№ 58).- С.1

СОЛОВІЙ Буковини // Селезінка В. Місто моєї любові. Ч.1.- Чернівці, 2002.- С.87-93

ФІЛІПЧУК О., Гаврищук Л. Хроніка трьох італійських місяців Буковинського Соловія: [Про Ю.Федьковича на австро-італійській війні 1859 р.] // Музейний щорічник 2002.- Чернівці, 2002.

ЧЕРНІВЕЦЬКІ адреси Юрія Федьковича // Селезінка В. Місто моєї любові. Ч.1.- Чернівці, 2002.- С.95-103

* * *

ГНЕП М. “Моє щастя в Буковині”: [Про початок творчості Ю.Федьковича] // Свобода слова.- 2003.- 16 серп. (ч.82).- С. 6

КАРАЧКО О. Коли і де Юрій Федькович уперше почув поезію Тараса Шевченка ? // Буковин. віче.- 2003.- 25 січ.

КОВАЛЕЦЬ Л. Юрій Федькович на порозі вічності: [Про похорон письменника] // Буковина.- 2003.- 15 січ.

МАЖАР О. Роль Федьковича в розвитку освіти Буковини // Вільне життя. - 2004.- 10 січ. (№ 2).- С.7

СЕЛЕЗІНКА В. Де поета відспівували: [Про Ю.Федьковича] // Буковина. - 2002.- 6 берез.

АНДРУХОВИЧ Ю. Carpathologia Cosmophilica : Фрагмент // Укр. мова та література.- 2001.- берез. (№ 12).- С.22-23

БУДНА Н. Брошура, з якої почався письменник Юрій Федькович: [До 170-річчя від дня народження] // Чернівці.- 2004.- 30 січ. (№ 5).- С.15

ВОЗНЮК В. “Мій Довбуш”. Довбуш очима Юрія Федьковича // Укр. мова та література.- 2001.- берез. (№ 12).- С.21

ГАВРИЩУК Л.І. Зоря Федьковичевого таланту: [Про першу зб. поезій поета] // Буковин. віче.- 2002.- 16 лют.

ЗАШЛЮК М. Художня майстерність Юрія Федьковича – прозаїка // Музейний щорічник 2002.- Чернівці, 2002: бібліогр.

КОМАРНИЦЬКИЙ С. З любові до рідного краю // Буковина.- 2001.- 6 черв. (№ 41).- С.3

КОНДРЯК С. З перших пролісків шани: [Огляд творчої спадщини] // Карпати.- 2001.- 4 серп. (№ 32).- С.4

КРИШТАНОВИЧ О. Юрій Федькович – фольклорист // Укр. мова та література.- 2001.- берез. (№ 12).- С.21

МЕЛЬНИЧУК Б. Про “не один красний епізод” з життя Юрія Федьковича в художній літературі // Укр. мова та література.- 2001.- берез. (№ 12).- С.1-4, 21-24

ПІВТОРАК В. Строфіка Юрія Федьковича (60-і роки) // Матеріали студентської наукової конференції. Гуманітарні науки. Кн. 3.- Чернівці, 2003.- С. 503-504

ТАРНОВЕЦЬКА-ТКАЧ Л. Шепетюк І. Стилїстика офіційного і товариського спілкування та сучасні потреби розмовного стилю: [Дослідження епістолярних текстів] // Урок української.- 2001.- № 6.- С.18-21

ТРУШ І. В Мілані у пошані: [В італ. журн. “Артекультура” опубліковано поезію] // Вільне життя.- 2001.- 17 верес. (№ 11).- С.7

ФЕДЬКОВИЧ і пісня // Буковин. віче.- 2001.- 11 серп. (№ 59).- С.1

ЮРІЙЧУК М. Провесінь нашого національного відродження: [До 140-річчя укр. публікацій] // Буковин. журн.- 2001.- Ч. 1-2.- С.179-188

* * *

БУКОВИНСЬКИЙ Кобзар // Все для вчителя. - 2001.- берез. (№ 7).- С.13-16

ДУТЧАК О.В. Твори Ю.Федьковича для дітей: [Урок позакл. читання] // Крайова освіта.- 2001.- 21 квіт. (№ 15).- С.12

КОВАЛЕНКО А. Кросворд “Поезія Юрія Федьковича” // Укр. мова та література.- 2001.- берез. (№ 12).- С.24

* * *

ДРАЧКОВСЬКА О. Скинемось на Федьковича: [Збір коштів на повне зібрання творів] // Мол. буковинець.- 2004.- 7 лют. (№ 14).- С.9

ЗБІР коштів для восьми томника творів Юрія Федьковича оголосило обласне відділення Українського фонду культури // Чернівці.- 2004.- 13 лют. (№ 7).- С.13

НА видання творів Юрія Федьковича: [Про збір коштів в Чернів. обл. Українського фонду культури] // Буковина.- 2003.- 8 серп.

ЧЕРНЯК Л. А хто-хто... Федьковича любить?: [Збір коштів на повне видання творів та ремонт музею Юрія Федьковича в Чернівцях] // Буковина.- 2004.- 23 квіт.

* * *

АНТОНЮК М. Новосілля відкладається, але не скасовується: [Про переїзд музею Федьковича в приміщенні на Соборній площі] // Час.- 2004.- 12 лют.; Час 2000.- 2004.- 12 лют. (Ч.7).- С.10

АНТОНЮК М. Федьковичеве новосілля буде!: [Ремонт будівлі музею на розі вул. І.Франка та Соборної площі, м. Чернівці] // Час.- 2004.- 18 берез. (№ 12).- С.10

ПИШНІЮК В. Відкрили музей Ю.Федьковича: [У Вижн. СШ до 167-річчя від дня народження] // Мол. буковинець.- 2001.- 9 серп. (№ 89).- С.3

ПОДВИЖНИЦТВО: [Дир. вид-ва "Марки України" відповіла краєзнавцю М.Мінтенку, що на 2004 рік буде виготовлено конверт, присвячений музею-садибі Ю.Федьковича в смт. Путилі] // Буковин. віче.- 2004.- 26 трав.

* * *

В ПУТИЛІ буде пам'ятник Федьковичу // Свобода слова.- 2003.- 23 трав. (ч.53).- С.4

КЛИМ Р. Працівники Путильського держлісгоспу перерахували 8 тис. гривень на спорудження пам'ятника Юрію Федьковичу // Свобода слова.- 2004.- 27 трав. (ч. 22).- С.2

МОСТПАКА О. Федькович не буде швейцаром біля "Сорбони": [Впорядкування пам'ятника в Чернівцях до 170-річчя від дня народження] // Мол. буковинець.- 2004.- 6 квіт. (№ 39).- С.2

ФЕДЬКОВИЧ наблизився до людей: [Прийнято проект реконструкції скверу ім. Ю.Федьковича] // Чернівці.- 2004.- 27 лют. (№ 9).- С.3

ЧИ ДАДУТЬ спокій Юрію Федьковичу?: [Реконструкція пам'ятника і скверу в м.Чернівцях] // Чернівці та чернівчани.- 2003.- 14 листоп.(№46).- С.3

* * *

ДЯХТЯРЕНКО Т. "Буковино, мамко моя. у вік тобі слава": [Виставка у Чернів. художньому музеї, присвячена 170-річчю від дня народження Ю.Федьковича] // Буковин. віче.- 2004.- 13 лют.

МАРТИНЮК М. Слово Федьковича в інтерпретації пензлем: [Виставка творів вихованців арт-студії “Буковина - край Федьковича”, присвячена 170-літтю від дня народження письменника, у Чернів. художньому музеї] // Свобода слова.- 2004.- 26 лют. (№ 9).- С.17

ФІЛІПЧУК О. Віддамо шану Соловію Буковини: [Звернення зав. літ.-мемор. музею з нагоди 170-річчя від дня народження Ю.Федьковича] // Буковина.- 2004.- 25 лют.; Чернівці.- 2004.- 5 берез. (№ 10).- С.15

ЧЕРНЯК Л. Він жив лиш для України: [Свято “Шовкова косиця” в смт. Путилі, присвячене Ю.Федьковичу] // Буковина.- 2003.- 6 серп.

ЮРІЙЧУК М. Призабута пересторога // Буковин. журнал. - 1994.- № 3-4.-С. 124-126

ЯНУШЕВСЬКА Л. Прости нам, батьку... // Буковина. - 2002.- 16 січ.

ФЕДЬКОВИЧ Юрій Адальбертович // Літературна Буковиніана: Бібліогр. покажчик.- Чернівці, 1994.- С. 115-116

ФЕДЬКОВИЧ Юрій // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2004 р.): Бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2003.- С. 84-86

ЗМІСТ

Методичні рекомендації до проведення ювілею Ю.Федьковича.....	4
Година-вернісаж “Юрій Федькович у живописі, скульптурі, декоративно-прикладному мистецтві”.....	5
Музична мандрівка “Пісенний спадок Юрія Федьковича”.....	7
Літературно-краєзнавча вікторина „Солов’їні стежки Юрія Федьковича.....	13
Основні дати життя і діяльності Юрія Федьковича.....	15
Література.....	19

ВІДДРУКОВАНО НА ОБЛАДНАННІ
Чернівецької обласної універсальної
наукової бібліотеки імені Михайла Івасюка
58000, м. Чернівці, вул. О.Кобилянської, 47, тел.: 2-62-05.
Наклад 20.
2004 р.